

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/586/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411216527
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1411216527.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti odporkyni: M. Š., N.: D. XX, N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 502,55 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 6. augusta 2012, č. k. 7C/35/2012-47, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 6. augusta 2012, č. k. 7C/35/2012-47 v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a odporkyni ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 23,37 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.12.2011 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 502,55 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nesplatenia úveru. Dňa 22.2.2012 vstúpil do konania z vlastného podnetu vedľajší účastník na strane odporkyne. Navrhovateľ podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.6.2012, pred prvým pojednávaním, vzal návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Na základe uvedeného a s poukazom na ust. § 96 ods. 1 prvá a druhá veta O.s.p. súd prvého stupňa konanie zastavil.

O náhrade trov konania súdu prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvého stupňa jej náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi uviedol, že hoci združenie na ochranu spotrebiteľa, ktoré vzniklo práve na to, aby predovšetkým poskytovalo spotrebiteľom právnu pomoc, má právo dať sa zastúpiť v konaní advokátom, pri rozhodovaní o náhrade trov za takéto zastúpenie musí súd skúmať nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Súd prvého stupňa mal za to, že účelnosť trov nemôže bez ďalšieho vyplývať len z toho, že návrh bol zamietnutý resp. konanie bolo zastavené, aj keď zastavenie konania procesne zavinil navrhovateľ. Ďalej súd prvého stupňa poukázal na základnú úlohu vedľajšieho účastníka, ktorou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a pre jej naplnenie sa predpokladá personálne a

materiálne zabezpečenie, aby združenie bolo samo spôsobilé na zastupovanie účastníka (spotrebiteľa) v konaní a na poskytnutie aktívnej pomoci spotrebiteľovi vrátane kvalifikovanej právnej pomoci bez zastúpenia advokátom. Podľa súdu prvého stupňa náhradu za právne zastúpenie subjektu, ktorý vznikol práve z dôvodu, aby spotrebiteľ v konaní sám zastupoval a ktorý už v danej oblasti dlhší čas pôsobí, nemožno považovať za účelne vynaložené náklady pre úspešné uplatňovanie alebo bránenie práva odôvodňujúce priznanie náhrady trov konania. Zároveň súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej veci ide o jednoduchý spor. Súdu prvého stupňa je pritom z úradnej činnosti známe, že vedľajší účastník sa zúčastňuje v mnohých iných rovnakých alebo obdobných konaniach, v ktorých jeho jediná obrana spočíva vo vznesení námietky premlčania. Preto je účasť vedľajšieho účastníka v tomto konaní celkom bežnou až rutinnou záležitosťou, čo taktiež vedie k záveru o neúčelnosti trov vzniknutých vedľajšiemu účastníkovi za zastupovanie advokátom. Uvedenú skutočnosť súd prvého stupňa považoval za dôvod osobitného zreteľa, na základe ktorého vedľajšiemu účastníkovi podľa § 150 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal, hoci mu v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. vzniklo právo na ich náhradu.

O vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi súd prvého stupňa rozhodol podľa § 11 ods. 3 prvá veta a ods. 4 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne a napadol ním výrok, ktorým mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a priznať mu celú náhradu trov konania. Vytýkal súdu prvého stupňa, že nerozlišuje činnosť združenia, ktoré by v konaní zastupovalo spotrebiteľa od účasti združenia v konaní ako vedľajší účastník. Podotkol, že nie je zástupcom spotrebiteľa poskytujúcim mu právne služby, ale vystupuje v konaní ako vedľajší účastník, koná len sám za seba a rovnako ako navrhovateľ aj on je zastúpený advokátom. Za ničím nepodložené vedľajší účastník považoval závery súdu prvého stupňa o jeho personálnom a materiálnom zabezpečení. Zdôraznil, že počty a kvalitu spotrebiteľských vecí na súdoch neurčuje on svojim vstupom do konaní, ale vymáhačské a dodávateľské organizácie, ktoré podávajú žaloby. Námietku premlčania pritom vznáša len v konaniach, v ktorých navrhovateľ uplatňuje premlčané nároky, aj keď vie, že sú premlčané. Vedľajší účastník ďalej vytýkal súdu prvého stupňa, že sa mu nevidí neúčelné a nadbytočné právne zastúpenie navrhovateľa pri výkone predmetu jeho činnosti, ale za neúčelné a nadbytočné považuje to, že sa združeniu s pomocou advokáta podarí dosiahnuť zastavenie konania a zachrániť spotrebiteľa. Navrhol zistiť v koľkých veciach napr. za posledné dva roky bol spotrebiteľ úspešný, v koľkých veciach vzniesol námietku premlčania a v koľkých veciach zoberal navrhovateľ žalobu späť, ak sa konanie uskutočnilo bez ingerencie vedľajšieho účastníka a aké sú výsledky konaní, v ktorých vystupuje zastúpený advokátom. Vedľajší účastník mal za to, že v prejednávanej veci nemali byť pochybnosti o tom, že mu súd mal priznať náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., nakoľko navrhovateľ zavinil zastavenie konania. Podľa vedľajšieho účastníka neexistujú výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa umožňujúce použitie § 150 O.s.p. Aplikácii tohto ustanovenia bráni už len cieľavedomé masové uplatňovanie premlčaných pohľadávok navrhovateľom. Vedľajší účastník vo svojom odvolaní citoval aj niektoré časti z rozhodnutí iných krajských súdov v obdobných veciach a viacero rozhodnutí iných krajských súdov týkajúcich sa rozhodovania o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi priložil k odvolaniu. V súvislosti s týmito rozhodnutiami vytýkal súdu prvého stupňa, že postupoval v rozpore s početnou judikatúrou krajských súdov.

V závere svojho odvolania vedľajší účastník navrhol, aby v prípade pochybností odvolací súd prerušil konanie a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré vo svojom odvolaní presne špecifikoval.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Poukázal na úlohu vedľajšieho účastníka a zastával názor, že ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Zároveň mal za to, že nakoľko združenie udelilo právnomu zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu združenia, existuje dôvodná pochybnosť, či

samotný vedľajší účastník vedel o tom, že vstúpil do predmetného konania. Na základe uvedeného tak nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom. Podľa názoru navrhovateľa trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Upozornil na skutočnosť, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli vynaložené účelne ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Uviedol tiež, že pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania nemožno argumentovať ust. § 137 O.s.p., nakoľko toto ust. priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, pričom predmetné združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý ho v konaní nezastupuje. Právnym zastúpením vedľajšieho účastníka dochádza podľa navrhovateľa k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť správne prihliadol aj súd prvého stupňa.

Za nedôvodný a účelový považoval navrhovateľ aj návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ, nakoľko posúdenie priznania náhrady trov konania patrí jednoznačne do právomoci vnútroštátneho súdu a Súdny dvor EÚ by preskúmaním vnútroštátneho práva prekročil svoje právomoci.

Navrhovateľ taktiež priložil k svojmu vyjadreniu niekoľko rozhodnutí iných krajských súdov v obdobných veciach.

Odporkyňa sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal návrhom vedľajšieho účastníka na prerušenie konania a požiadanie Súdného dvora EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach špecifikovaných v odvolaní.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiadava Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy. (Pozn.: V dôsledku prijatia Lisabonskej zmluvy od 1.12.2009 oficiálny názov Súdného dvora znie Súdny dvor Európskej únie; názov Súdny dvor Európskych spoločenstiev sa používal do 30.11.2009.)

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na cieľ prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým je zabezpečiť jednotný výklad a aplikáciu únievého práva a nie riešenie konkrétnych sporov, ktoré sú v kompetencii vnútroštátnych súdov či posudzovanie súladu vnútroštátneho práva s komunitárnym právom. Vnútroštátny súd môže Súdnemu dvoru EÚ ako prejudiciálnu otázku položiť len takú otázku, ktorá sa týka výkladu či hraníc aplikácie únievého práva, konkrétne výkladu primárneho práva a platnosti a výkladu sekundárneho únievého práva, ak má pochybnosti o jeho platnosti. Musí pritom preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre jeho konkrétne rozhodnutie vo veci. Súdnemu dvoru EÚ neprislúcha rozhodovať o konkrétnych skutkových a právnych okolnostiach prípadu prejednávaného vnútroštátnym súdom ani o rozdielnych názoroch na výklad alebo uplatnenie vnútroštátnych právnych predpisov. (Števček, Ficová a kol.: Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, C. H. Beck, 2012, s. 392 - 393.)

V predmetnej právnej veci vedľajší účastník vo svojom odvolaní sformuloval otázky, podstatou ktorých bolo zodpovedanie, či vedľajšiemu účastníkovi patria trovy konania ako aj otázky týkajúce sa rozporu

vnútroštátneho práva s právom EÚ. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že rozhodnutie v prejednávanej veci nezáviselo od posúdenia žiadnej prejudiciálnej otázky Súdnym dvorom EÚ, a preto nebol dôvod na prerušenie konania a predloženie veci tomuto súdnemu orgánu podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Ďalej sa odvolací súd zaoberal samotnými dôvodmi odvolania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že súd prvého stupňa zastavil konanie, z dôvodu, že navrhovateľ vzal pred začatím pojednávania vo veci samej podaním zo dňa 25.6.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.6.2012 žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, odporkyni vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý do konania vstúpil podaním zo dňa 17.2.2012 (č. I. 26).

Podľa ust. § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník, môže sa aj vedľajší účastník dať v konaní zastupovať advokátom. Toto právo vedľajšieho účastníka nepopiera ani súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia. Avšak v prípade, že si účastník zvolí ako svojho zástupcu advokáta, musí počítať aj so vznikom trov, nakoľko advokát má právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov. Je pravdou, že v prejednávanej veci vzniklo v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, súd však pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania musí vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom, ako to v prejednávanej veci správne posudzoval aj súd prvého stupňa. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne. Účelnosť vynaložených trov konania však podľa názoru odvolacieho súdu nemožno zamieňať resp. stotožňovať s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., ako to v prejednávanej veci nesprávne urobil súd prvého stupňa. Použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. totiž musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter, pričom slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti zákona. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania. Napriek uvedenému je záver súdu prvého stupňa o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa odvolacieho súdu vecne správny, ale s nesprávnym odkazom v dôvodoch rozhodnutia na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Správne mal súd prvého stupňa pri odôvodňovaní nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu ich neúčelnosti poukázať na ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že trovy vedľajšieho účastníka nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania. V predmetnej právnej veci vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania podaním zo dňa 17.2.2012 (č. I. 15), ktorým zároveň požiadal

súd prvého stupňa o doručenie žaloby a jej príloh. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že vedľajší účastník si v podaní zo dňa 19.6.2012, doručenom súdu prvého stupňa dňa 22.6.2012 uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie zo dňa 19.6.2012 spolu vo výške 141,79 eur. Odvolaciemu súdu však nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Podľa odvolacieho súdu len na základe skutočnosti, že odporcom je spotrebiteľ, bez akejkolvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi za uvedený úkon právnej služby, teda nemožno považovať za účelne vynaložené. Rovnako neboli účelne vynaložené ani trovy vedľajšieho účastníka za druhý úkon právnej služby - vyjadrenie zo dňa 19.6.2012, nakoľko tento úkon nebol nevyhnutný pre úspech odporkyne vo veci. Vedľajší účastník neposkytol odporkyni v konaní žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa. Je pravdou, že v prejednávanej veci vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 19.6.2012 okrem iného vzniesol námietku premlčania, nemožno však dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal žalobu späť na základe tohto úkonu vedľajšieho účastníka. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že predmetné podanie nebolo navrhovateľovi do späťvzatia žaloby ani následne doručované a jeho späťvzatie žaloby nemohlo byť ovplyvnené vyjadrením vedľajšieho účastníka. Odvolací súd poznamená, že jedine navrhovateľ ako pán sporu má právo disponovať so žalobou, čo zahŕňa aj jej späťvzatie či už s uvedením dôvodu alebo bez. Súd pritom v prípade späťvzatia žaloby bez uvedenia dôvodu, neskúma aké dôvody navrhovateľa k späťvzatiu žaloby viedli.

Odvolací súd v neposlednom rade prihliadol aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Zároveň je odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako navrhovatelia vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konaní a častokrát následne aj vyjadrení - vznesenie námietky premlčania, kde ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizovane, pritom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené.

Odvolacia námietka vedľajšieho účastníka, že súdu prvého stupňa sa nevidí neúčelné a nadbytočné právne zastúpenie navrhovateľa pri výkone predmetu jeho činnosti, ale za neúčelné a nadbytočné považuje to, že sa združeniu s pomocou advokáta podarí dosiahnuť zastavenie konania a zachrániť spotrebiteľ, je podľa názoru odvolacieho súdu právne bezvýznamná. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa v prejednávanej veci nezaoberal účelnosťou trov konania vynaložených navrhovateľom, nakoľko jemu právo na náhradu trov konania nevzniklo. V prejednávanej veci zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by k zastaveniu konania došlo v dôsledku činnosti vedľajšieho účastníka. Skôr naopak, konanie bolo zastavené výlučne kvôli procesnému úkonu navrhovateľa, ktorý vzal žalobu späť. Preto je uvedená odvolacia námietka vedľajšieho účastníka zjavne neopodstatnená a nemá pôvod v prejednávanej veci.

Odvolací súd má za to, že na rozhodnutie o trovách konania v predmetnej právnej veci by nemalo vplyv ani zistenie v koľkých veciach napr. za posledné dva roky bol spotrebiteľ úspešný, vzniesol námietku premlčania alebo navrhovateľ zobral žalobu späť, ak sa konanie uskutočnilo bez ingerencie vedľajšieho účastníka a aké sú výsledky konaniach, v ktorých vystupuje zastúpený advokátom. Účelnosť vynaložených trov je potrebné posudzovať osobitne v každom jednotlivom prípade a nie je možné vytvoriť všeobecný záver o účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a jeho zastupovania advokátom v každom jednom konaní len preto, že v niektorých konaniach jeho vstup a prípadne aj zastupovanie advokátom účelné skutočne bolo.

Neopodstatnená je podľa názoru odvolacieho súdu aj odvolacia námietka vedľajšieho účastníka, že v prejednávanej veci nemali byť pochybnosti o tom, že mu súd mal priznať náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., nakoľko navrhovateľ zavinil zastavenie konania. V prejednávanej veci totiž pochybnosti o aplikácii ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. vôbec nevznikli. Súd prvého stupňa ako aj odvolací súd má za to, že vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta, náhradu trov konania mu však nepriznal z dôvodu, že jeho trovy konania nepovažoval za účelne vynaložené.

Za dôvodnú možno považovať jedine odvolaciu námietku vedľajšieho účastníka, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce použitie § 150 O.s.p. Samotný nesprávny odkaz súdu prvého stupňa na ust. § 150 ods. 1 O.s.p., však nemá vplyv na správnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 219 ods. 1 O.s.p., ktoré mu umožňuje potvrdiť prvostupňové rozhodnutie aj v prípade, ak je vecne správne vo výroku, nie aj v dôvodoch. Navyše odvolací súd zdôrazňuje, že súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení správne dospel k záveru o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Jeho pochybenie spočíva jedine v tom, že neúčelnosť vynaložených trov konania považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa umožňujúci aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, pričom správne mal po právnej stránke vychádzať z ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd vo vzťahu k predloženým rozhodnutiam iných krajských súdov v obdobných veciach dodáva, že tak súd prvého stupňa ako ani odvolací súd nie je týmito rozhodnutiami viazaný. V zmysle § 226 O.s.p. je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu len v prípade, ak bolo jeho rozhodnutie zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Na základe uvedeného nemôže mať postup súdu prvého stupňa, ktorý rozhodol inak ako krajské súdy v niektorých iných veciach, vplyv na správnosť jeho rozhodnutia. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania v prejednávanej veci správne vychádzal z okolností konkrétneho prípadu. Odvolací súd aj po oboznámení sa s obsahom predložených rozhodnutí zotrváva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka v prejednávanej veci neboli účelne vynaložené, a preto mu ich náhradu nepriznal.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil.

Výroky napadnutého uznesenia, ktorými súd prvého stupňa zastavil konanie, odporkyni nepriznal náhradu trov konania a rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi, neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

Navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech. Napriek tomu mu odvolací súd nemohol priznať náhradu trov voči vedľajšiemu účastníkovi. Povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania by totiž bolo možné uložiť vedľajšiemu účastníkovi iba spolu s odporkyňou. Odvolací súd však nevidí žiadny dôvod uložiť odporkyni povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania za situácie, keď vznik týchto trov zavinil vedľajší účastník nedôvodným odvolaním, ktoré navyše podal bez vedomia a súhlasu odporkyne (§ 150 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.